

„A mai napig hívnak haza játszani, de nem megyek. „A mai napig hívnak haza játszani, de nem megyek. Fiatal vagyok még. Szeretnék sok mindent kipróbálni“

Bocsásson meg, de a becenevével kezdeném. Gebe. Kitől kapta?

Kedves testvéremtől, a középső bátyámtól. Ő nevezett el így tizenöt éve, azóta rajtam maradt ez a név.

Nagy a család?

Hárman vagyunk testvérek. Én vagyok a legkisebb.

A legkisebb fiú elindult egy szép napon, s addig járta az útját, amíg színész nem lett? Egy is indíthatjuk a történetet. Odahaza, Gyergyószentmiklóson középiskolás koromban a barátaimmal szerveztünk egy amatőr társulatot. Vadas László rendező volt a tíz főből álló csoport mentora. Amikor megszűnt a Figura Stúdiószínház, vagyis a színészek átszerveződtek Sepsiszentgyörgyre, az intézmény fennmaradt. Akkor karoltak fel bennünket. Először Maszkura Színjátszócsoporthoz volt a nevünk, majd Iphigénia, később Ifigura. Eljátszottuk Pirandello Hat szereplő szerzőt keres című darabját, Szűcs Géza Rómeo és Júliáját, melyben megfért egyszerre, egymás mellett az Othello, a Hamlet meg a Rómeo és Júlia, Görgy színművét, az Örömmáramot, Dürrenmattól a Fizikusokat.

Kísérleteztetek?

Szüntelenül. Fiatalok voltunk, bármit kipróbáltunk. Közönség is volt. Szerettek bennünket. A tíz emberből heten a mai napig a pályán vagyunk.

Pedig teológiára jelentkezett kilencvenhét őszén.

Kilencvennyolc januárjában pedig be is fejeztem. A mai napig megvan a személyes kapcsolatam a Jóistennel, sok szépet látok a hitben. Hit nélkül az ember sehol sem tud megenni.

A tanárokkal volt gondja? A fegyelemmel? Az iskola légkörével?

Aki arra szenteli az életét, hogy majd a Jóistent szolgálja, annak nagyon megfelel a gyulafehérvári teológia. Megijedtem, mi lesz velem hét év múlva. Mert öt év elméleti és két év gyakorlati képzés után szentelik fel az embert pappá.

Örmény katolikus. Ez meghatározó pont az életében?

A gyergyószentmiklósi örmény katolikus templomban kereszteltek. Beszéltem Jakubinyi György érsek úrral, hogy szeretném letenni az örmény rítust is. Azt mondta, elvégzem itthon a hét évet, majd elmegyek Rómába, s tanulok még kettőt. Amúgy a helyi plébánia meg egy örmény plébánia testvéri kapcsolatot létesített. Magyarországi örmény közösségek járnak a városunkba. Apukám félig örmény, én még kevésbé, apukám édesapja sem beszélt már örményül.

Kolozsvárra ment hát a legkisebb fiú, a színművészeti főiskolára. Volt osztálytársai szerint hamar az iskola kedvence lett.

Nyolcan voltunk, nekem a többiek voltak a kedvenceim. Máig nem találkoztam olyan társasággal, melynek tagjai annyira szerették volna egymást, mint mi.

Az első pillanattól tudni lehetett, hogy remek cimborák lesznek a ma már a Komáromi Jókai Színházban játszó Tyukodi Szabolccsal és Manases Istvánnal?

Őket nyolc éve ismerem, azelőtt nem találkoztunk. De voltak olyanok az osztályban, akikkel a főiskola előtt együtt játszottunk. Istvánnal és Szabolccsal Kolozsvár lett az első közös pont. Szilágyi Palkó Csaba három egyfelvonásost rendezett másodikban, akkor álltunk először együtt a színpadon. Szomoró és Szép Ernő hősei lettünk. Dolgoztunk Hatházi Andrással az Antigonében. Ezt filmre is vittük. Majd megint Szilágyi Palkó Csaba vitt színre egy érdekes darabot, a Marokkót. A vizsgánk a Kék, kék ég volt. Nagyon

szerettem azt az előadást. Tyukodi Szabolcs volt a színpadi partnerem. Manases Istvánnal pedig a Cirkuszi álomban, Beke Sándor Hamletjében és a Dankó Pistában játszottam. Mindhárom előadásban Kassán, a Tháliában.

Beke Sándor kedvéért szőkére festette a haját. Úgy volt Rodolfo a Pillantás a hídról című drámában.

Most már parókában játszom a szerepet. Márciusban felújítjuk az előadást egy magyarországi turné miatt.

Olaszországból érkezik a fiú Amerikába Marcóval, a testvérével.

És beleszeret a házigazda nevelt lányába, amit az illető nem néz jó szemmel. Mert ő is szereti a lányt, ám ezt sohasem vallja be magának. Persze, tragédia a vége. Mondták a többiek a próbaanyag alatt, könnyű lesz Rodolfót alakítanom, hiszen most jöttem Erdélyből.

Miért jött el?

Gyergyószentmiklós nem tudott több pénzt adni a színháznak több színész felvételére. Pedig egy éve megbeszéltük a szerződést. Jókor jött a határon túli magyar színházak fesztiválja Kisvárdán és a kassai színház ajánlata. A mai napig hívnak haza, de nem megyek. Pedig ott élnek a szüleim, az egyik testvérem a családjával, olykor nagy honvágy gyötör. Fiatal vagyok még, szeretnék sok mindent kipróbálni.

A legkisebb fiú narancssárga pólóban érkezett. Kissé kócos, de láthatóan boldog.

Szeretem a narancssárgát. Nyolcvannyalc óta kedvenc focicsapatom a holland válogatott. Nekik is narancssárga a mezük. Vidámságot sugároz ez a szín. Az pedig mindenkinek kell. Ráadásul Molière-bemutatóra készül a színház, a Fösvényt próbáljuk. Májusban lesz a premier.

BÁRÁNY JÁNOS